

Sygn. akt

III AUa 263/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **7 października 2015 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Irena Mazurek (spr.)
	Sędziowie:	SSA Barbara Gonera SSA Ewa Madera
	Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Leniar

po rozpoznaniu w dniu **7 października 2015 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **J. B.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w J.**

o podleganie ubezpieczeniu społecznemu

na skutek apelacji wniesionej przez wnioskodawcę

od wyroku **Sądu Okręgowego w Rzeszowie**

z dnia **12 grudnia 2014 r.** sygn. akt **IV U 981/14**

I. **oddala apelację,**

II. **przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Rzeszowie na rzecz adwokata P. B. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siędem 60/100 złotych) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym.**

Sygn. akt III AUa 263/15

Uzasadnienie

wyroku z dnia 7 października 2015r.

Decyzją z dnia 7 marca 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. stwierdził , że J. B. prowadzący pozarolniczą działalność gospodarczą Usługi (...) w okresie od 1 sierpnia 2012r. do 30 września 2013r. podlegał ustawodawstwu polskiemu w zakresie ubezpieczenia społecznego.

W podstawie prawnej decyzji powołane zostały : art. 83 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz.1442 ze zm.) w związku z art. 16 ust.2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/ 2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. U. UE. L. 2009. 284. 1 ze zm.). i art.11 ust.3 a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. U. UE. L 2004.166.1 ze zm.).W uzasadnieniu zaś faktycznym decyzji , organ rentowy -cytując z jednej strony treść wyżej powołanych przepisów rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady Unii , z drugiej zaś opisując przebieg postępowania o ustalenie właściwego ustawodawstwa wnioskodawcy zainicjowanego jego wnioskiem z dnia 8 sierpnia 2012r. w sytuacji prowadzenia w kraju pozarolniczej działalności gospodarczej i przedłożenia umowy o pracę ze słowackim pracodawcą trwającej od 1 sierpnia 2012r. do 30 września 2013r. - naprowadzał, że powyższa decyzja jest skutkiem zaakceptowania przez słowacką instytucję ubezpieczeniową tymczasowo określonego przez ZUS jako właściwego

w w/w okresie dla wnioskodawcy ustawodawstwa polskiego, przy uzyskaniu od S. P. dodatkowych informacji o tym, że pracodawca wnioskodawcy to „firma skrzynkowa” ,a na terenie Republiki Słowackiej nie dochodzi do realnego wykonywania pracy przez pracowników tej firmy. W tej więc sytuacji -w ocenie organu rentowego –nie wystąpił przewidziany w art.13 ust.3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 zbieg tytułów ubezpieczeń społecznych wnioskodawcy ,a jedynym realizowanym był ten związany z prowadzeniem przez niego w kraju pozarolniczej działalności gospodarczej .

Wnioskodawca J. B.odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w J.do Sądu Okręgowego w Rzeszowie. W odwołaniu z dnia 7 kwietnia 2014r. wnioskodawca ,wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, iż w okresie od 1 sierpnia 2012r. do 30 września 2013r . podlegał ustawodawstwu słowackiemu w zakresie ubezpieczeń społecznych zarzucił ,iż wydając zaskarżoną decyzję pozwany organ rentowy w sposób rażąco naruszył tak przepisy prawa materialnego jak i prawa procesowego w zakresie unijnej koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. W tym bowiem względzie odwołujący naprowadzał ,że pozwany ZUS bezzasadnie odmówił zastosowania art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego Parlamentu Europejskiego i Rady Unii nr 883/2004

w sytuacji gdy , stosownie do art. 5 rozporządzenia wykonawczego Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Nr 987/2009 był związany treścią umowy o pracę, na podstawie której wnioskodawca został objęty ubezpieczeniem słowackim , a ten tytuł ubezpieczenia pozostaje wciąż aktualny wobec braku odmiennego w tym względzie i jedynie właściwego prawomocnego rozstrzygnięcia na terenie Słowacji .Niezależnie od tego odwołujący akcentował, że pozwany organ rentowy , zmieniając swoje dotychczasowe stanowisko o tymczasowym określeniu jako właściwego w jego przypadku ustawodawstwa słowackiego ,oparł się bezkrytycznie na informacji słowackiej instytucji ubezpieczeniowej o nie wykonywaniu pracy na Słowacji przez zatrudnionych tak jak on w firmie (...), odstępując choćby od zażądania przedłożenia stosownych dowodów mających potwierdzać powyższą okoliczność , nadto przy ich zindywidualizowaniu w odniesieniu do jego osoby ,co równocześnie- w ocenie odwołującego -stanowiło o naruszeniu art. 16 ust. 3 w/w rozporządzenia wykonawczego Nr 987/2009 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady Unii.

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 23 kwietnia 2014r. pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. wniósł o oddalenie żądania wnioskodawcy z tych samych względów , które legły u podstaw zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie, po rozpoznaniu odwołania wnioskodawcy J. B. , wyrokiem z dnia 12 grudnia 2014r.(sygn. akt IV U 981/14) oddalił odwołanie. Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd Okręgowy ustalił, że wnioskodawca jako prowadzący pozarolniczą działalność

gospodarczą Usługi (...) od dnia 1 marca 2008 r. podlegał z tego tytułu ubezpieczeniom społecznym. W związku z zawarciem przez J. B. umowy o pracę ze słowackim pracodawcą : firmą (...)

(trwającej ostatecznie od 1 sierpnia 2012r. do 30 września 2013r.) ubezpieczony wystąpił do pozwanego organu rentowego o ustalenie właściwego ustawodawstwa

w zakresie ubezpieczeń społecznych . Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział

w J. dwoma odrębnymi pismami z tej samej daty tj. 2 stycznia 2013 r. poinformował wnioskodawcę , że w okresie od 1 sierpnia 2012 r. do 30 listopada 2012 r. podlega on ustawodawstwu polskiemu , a po tej dacie końcowej, ustawodawstwu słowackiemu w zakresie ubezpieczeń społecznych, przy czym z powołanych pism wynikało, że powyższe ustalenie ma charakter tymczasowy, a stanie się ostateczne w ciągu 2 miesięcy od poinformowania o tym fakcie słowackiej instytucji ubezpieczeń społecznych, jeżeli nie zgłosi ona zastrzeżeń do tak ustalonego ustawodawstwa. Pismem z dnia 5 marca 2013 r. słowacka instytucja ubezpieczeniowa poinformowała (...) Oddział w J., że nie akceptuje stanowiska odnośnie podlegania przez J. B. słowackiemu ustawodawstwu w zakresie ubezpieczeń społecznych począwszy od 1 grudnia 2012r. W związku z powyższym ZUS O/J. pismem z dnia

6 grudnia 2013 r. poinformował J. B. o stanowisku słowackiej instytucji ubezpieczeń społecznych, a także o tym ,iż w wyniku powyższego organ rentowy ostatecznie uznaje ,że w okresie od 1 sierpnia 2012r. do 30 września 2013r. wnioskodawca podlegał ustawodawstwu polskiemu w zakresie ubezpieczeń społecznych . Brak akceptacji tego stanowiska ,tym razem przez odwołującego, skutkowało zaś wydaniem ,zaskarżonej w niniejszym postępowaniu ,decyzji ZUS z dnia 7 marca 2014r. W świetle powyższych ustaleń Sąd Okręgowy w Rzeszowie uznał żądanie odwołania za nieuzasadnione, a zaskarżoną decyzję pozwanego organu rentowego za trafną i odpowiadającą prawu. Powołując bowiem w ocenie prawnej sprawy

art. 13 ust. 2 lit. a oraz art. 14 c Rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, oraz osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie , z którego wynika wprost, że osoba będąca równocześnie pracownikiem najemnym na terytorium jednego z Państw Członkowskich oraz prowadząca działalność na własny rachunek w Polsce, nie podlega ubezpieczeniu społecznemu z tytułu prowadzenia w Polsce pozarolniczej działalności gospodarczej , Sąd I instancji równocześnie zauważył ,że skoro słowacka instytucja ubezpieczeniowa ,odpowiadając na pismo (...) Oddziału J. , poinformowała organ rentowy, że nie akceptuje stanowiska odnośnie podlegania J. B. słowackiemu ustawodawstwu w zakresie ubezpieczeń społecznych, to tym samym tytułem do podlegania ubezpieczeniu społecznemu przez wnioskodawcę było prowadzenie przez niego pozarolniczej działalności gospodarczej w Polsce. W podstawie prawnej wyroku powołany został także art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz.1442 ze zm.) , oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 12 grudnia 2014r. zaskarżony został przez wnioskodawcę J. B.. W apelacji z dnia 18 lutego 2015r. wnioskodawca , zarzucając naruszenie : art.13 ust.3 rozporządzenia podstawowego Parlamentu Europejskiego i Rady Unii nr 883/2004 poprzez nie zastosowanie tego przepisu ,co skutkowało bezzasadnym przyjęciem ,że nie ma podstaw do objęcia go w spornym okresie czasu ustawodawstwem słowackim , art.16 rozporządzenia wykonawczego Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 987/2009 poprzez definitywne rozstrzygnięcie o ustawodawstwie polskim jako właściwym w sytuacji w której wg. ogólnych zasad winno mieć zastosowanie ustawodawstwo słowackie,art.16 ust. 4 w/w rozporządzenia wykonawczego poprzez nie nawiązanie przez pozwanego organu rentowego kontaktu ze słowacką instytucją ubezpieczeniową celem zweryfikowania przekazanych przez nią przy piśmie z dnia 5 marca 2013r. informacji co do nie wykonywania pracy przez zatrudnionych na Słowacji w firmie (...), art.231 k.p.c. przez błędne uznanie ,że powyższa informacja w sposób ostateczny reguluje jego sytuację prawną w zakresie statusu ubezpieczeniowego na Słowacji , wnosił o ; zmianę zaskarżonego poprzez uwzględnienie żądania odwołania (tj. ustalenia jako właściwego w okresie od 1sierpnia 2012 r. do 30 września 2013r ustawodawstwa słowackiego) , względnie ,uchylenie wyroku Sądu Okręgowego Rzeszowie jak też poprzedzającej go decyzji ZUS i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania bezpośrednio temu organowi rentowemu , przy zasądzeniu stosownych kosztów procesu. W uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego apelujący przede wszystkim podnosił ,że zaskarżona w niniejszym postępowaniu decyzja ZUS zapadła w przewidzianym przepisami prawa unijnego trybie właściwym dla określenia mającego mieć zastosowanie

ustawodawstwa ,w sytuacji równoległego wykonywania pracy najemnej na Słowacji i prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w Polsce , stąd co do zasady nie mógł mieć swego zastosowania przywołany w podstawie prawnej decyzji art.6 ust.1pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz.1442 ze zm.). Powyższy zaś tryb procedowania nakładał na pozwany organ rentowy -jako instytucji wyznaczonej -obowiązek wszechstronnego zbadania sprawy , przy koniecznym współdziałaniu ze słowacką instytucją ubezpieczeniową , co było

w szczególności uzasadnione wobec treści pisma tej instytucji z dnia 5 marca 2013r. sugerującego nie wykonywanie przez wnioskodawcę pracy na terenie Słowacji. Takiego zaś współdziałania zabrakło . Jednocześnie apelujący naprowadzał ,że do chwili obecnej słowacki organ rentowy nie zakończył postępowania wyjaśniającego w jego sprawie.

W odpowiedzi na apelację z dnia 9 marca 2015r. pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. wniósł o jej oddalenie ,uznając stawiane przez skarżącego zarzuty za bezzasadne ,w szczególności wobec pozyskanych dodatkowo w dniu 23 grudnia 2014r. od słowackiej instytucji ubezpieczeniowej dowodów w postaci prawomocnych i wykonalnych decyzji z dnia 3 kwietnia 2013r. nr (...) - (...) -SK i 1 lipca 2013r. nr (...) - (...) -BA stwierdzających nie powstanie obowiązku ubezpieczeń społecznych J. B. na Słowacji.

W odpowiedzi na powyższe ,działający z urzędu fachowy pełnomocnik odwołującego , w piśmie procesowym z dnia 6 października 2015r. , naprowadzał ,że wyżej powołane decyzje nie zostały wnioskodawcy doręczone osobiście (a do rąk żony M. B.) , co w świetle przepisów prawa słowackiego stanowi przesłankę do przyjęcia nieważności w/w decyzji słowackiej instytucji ubezpieczeniowej. Stąd wniesione przez J. B. w dniu 26 lutego 2015r. odwołanie od decyzji z dnia 1 lipca 2013r. (II instancji) , niezależnie od nadania przez niego w dniu 13 lipca 2015r. bezpośrednio do Sądu w P. pisma procesowego zawierającego żądanie unieważnienia w/w decyzji . Jednocześnie przyznane zostało ,że do chwili obecnej brak jest informacji co do zarejestrowania sprawy sądowej jak też rozpatrzenia odwołania wnioskodawcy z dnia 26 lutego 2015r.

Sad Apelacyjny w Rzeszowie, rozpoznając apelację wnioskodawcy J. B. zważył co następuje;

Wniesiony przez odwołującego środek zaskarżenia nie może wywrzeć pożądanego skutku .

Jakkolwiek bowiem zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie oparty został na niepełnych ustaleniach faktycznych w zakresie przebiegu procedowania pozwanego organu rentowego w sprawie określenia właściwego dla wnioskodawcy ustawodawstwa , przy powołaniu nadto w podstawie prawnej rozstrzygnięcia nie obowiązujących już co do zasady przepisów rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, oraz osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie – (art.90 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. U.UE. L 2004.166.1 ze zm.) , a z kolei poprzedzająca wyrok ten decyzja pozwanego organu rentowego ,w świetle naprowadzanych w jej uzasadnieniu okoliczności faktycznych ,zawierała niewątpliwie przedwczesne stwierdzenie o braku zbiegu tytułów ubezpieczenia wnioskodawcy, to jednak –wobec ujawnionych w toku postępowania apelacyjnego dowodów ,w tym tych istniejących jeszcze przed wydaniem zaskarżonej decyzji ZUS – oba te rozstrzygnięcia w swym ostatecznym wyniku uznane być muszą za prawidłowe.

I tak przede wszystkim już na wstępie podkreślić należy ,że zarówno w literaturze przedmiotu jak i w utrwalonym już orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. artykuł prof. K. Ś., Ustalanie ustawodawstwa tymczasowego na podstawie rozporządzeń 883/2004 oraz 987/2009 „ - Praca i Zabezpieczenie Społeczne „ Nr 7

z 2014r. str.2-7, czy wyroki Sądu Najwyższego z dnia 23 sierpnia 2007r. I UK 68/07 OSNP 2008/19-20/300 i 6 czerwca 2013 r. II UK 333/12 OSNP 2014/3/47) konsekwentnie przyjmuje się, że w sprawach dotyczących ustalenia właściwego ustawodawstwa przy zastosowaniu właściwych w tym względzie przepisów unijnych (tj. zasadniczych

rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady Unii nr 883/2004 i Nr 987/2009, zwanych podstawowym i wykonawczym) poza kompetencją zarówno organu rentowego jak i sądu rozpoznającego odwołanie pozostają kwestie związane z oceną ważności stosunku prawnego ubezpieczenia danego wnioskodawcy za granicą, ten bowiem stosownie do generalnej reguły wspólnotowej „lex loci laboris”, podlega wyłącznie prawu miejsca wykonywania pracy, jak też dotyczące charakteru mającej być tam świadczoną pracy w aspekcie ewentualnej jej jedynie marginalności (tu w kontekście art.14ust.5b rozporządzenia wykonawczego Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 987/2009 –por. wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 18 czerwca 2013r. VI U 42/13 orzeczenia. szczecin.so.gov.pl). Tym samym

z jednej strony poza omawianą oceną pozostaje rzeczywistość świadczenia pracy za granicą i charakter tej pracy, z drugiej zaś oczywistym jest, iż ocena ta nie może też dotyczyć prawidłowości procedowania zagranicznej instytucji ubezpieczeniowej

w sprawie dotyczącej mającego tam powstać stosunku ubezpieczenia społecznego, w tym więc i ważności wydanych w tym przedmiocie przez tę instytucję decyzji.

Reasumując należy więc stwierdzić, że postępowanie w sprawie ustalenia właściwego ustawodawstwa ma charakter czysto formalny i opierając się na zasadzie ścisłego współdziałania właściwych instytucji ubezpieczeniowych (art.6 i art.16 rozporządzenia wykonawczego Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 987/2009, jak też postanowienia Decyzji Nr A 1 Komisji Administracyjnej z dnia 12 czerwca 2009r.

w sprawie ustanowienia procedury dialogu i koncyliacji ..Dz. U.UE C 106 z 24 kwietnia 2010r.) ma doprowadzić do porozumienia, które ostatecznie uwzględniać musi zasadę podlegania przez ubezpieczonego ustawodawstwu tylko jednego państwa

(art.11 ust.1 rozporządzenia podstawowego Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004). Ostateczne więc ustalenie właściwego ustawodawstwa nie może doprowadzić zarówno do sytuacji podwójnego ubezpieczenia jak i tej w której zainteresowany pozostawałby poza jakimkolwiek ubezpieczeniem społecznym. Dlatego też tak istotne jest zawsze określenie statusu ubezpieczeniowego zainteresowanego poza granicami kraju na dzień wydawania w tym przedmiocie decyzji przez ZUS. Przenosząc więc te wszystkie powyższe uwagi na grunt przedmiotowej sprawy, zauważyć należy, że zainicjowane przez J. B.wnioskiem dnia 8 sierpnia 2012r. postępowanie w sprawie określenia właściwego ustawodawstwa, przy przedłożeniu przez niego zarówno umowy o pracę ze słowackim pracodawcą jak i dokumentu potwierdzającego zgłoszenie go do ubezpieczeń społecznych na Słowacji

(R.list FO) winno być skutkowało ustaleniem tymczasowego ustawodawstwa słowackiego i tak też się stało (pismo ZUS z dnia 22 sierpnia 2012r. -akta ZUS –choć w literaturze przedmiotu –powołany wyżej artykuł prof. K. Ś., Ustalenie ustawodawstwa tymczasowego „mówi się o konieczności wydawania także w tej mierze formalnej decyzji, przy wskazaniu, że dana osoba nie podlega ustawodawstwu polskiemu), przy czym nie zaakceptowanie powyższego stanowiska przez słowacką instytucję ubezpieczeniową w przewidzianym do tego terminie

z art.16 ust.2 rozporządzenia wykonawczego Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 987/2009) –pismo w/w instytucji z dnia 10 października 2012r. akta ZUS najpierw z powodu przyjęcia marginalności tej pracy (co skutkowało przedłożeniem przez wnioskodawcę stosownego aneksu do umowy o pracę zwiększającego wymiar czasu pracy), a następnie z powodu zakwestionowania rzeczywistego wykonywania przez wnioskodawcę pracy na terenie Słowacji - pismo z dnia 5 marca 2013r. akta ZUS, ostatecznie doprowadziło do wydania przez ZUS –zaskarżonej w niniejszym postępowaniu decyzji z dnia 7 marca 2014r. o podleganiu przez J. B.

w całym spornym okresie wyłącznie polskiemu ustawodawstwu w zakresie ubezpieczeń społecznych, przy uprzedniej akceptacji stanowiska słowackiej instytucji o nie podleganiu przez wnioskodawcę w tym czasie ubezpieczeniu słowackiemu. Taka decyzja, opierająca się na bezkrytycznym podzieleniu stanowiska słowackiej instytucji ubezpieczeniowej (nadto w sytuacji braku powoływanych w w/w piśmie z dnia 5 marca 2013r. sprawozdań pokontrolnych), przy jednoczesnym zaniechaniu przez ZUS koniecznego wyjaśnienia aktualnego statusu ubezpieczeniowego wnioskodawcy na Słowacji musiałaby być uznana za co najmniej przedwczesną (bliżej na ten temat w uzasadnieniach wyroków tut. Sądu z dnia 27 listopada 2014r. III AUa 468/14 LEX nr 1567057, czy 16 grudnia 2014r. III AUa 636/14 LEXnr 1621184) gdyby nie – ujawniony w postępowaniu apelacyjnym (co tylko potwierdza brak właściwego współdziałania obu instytucji ubezpieczeniowych) - fakt, iż już na dzień wydania tej decyzji odwołujący wyłączony został z ubezpieczenia społecznego na Słowacji na podstawie prawomocnej i wykonalnej z dniem 17 lipca 2013r. decyzji Słowackiej Instytucji Zabezpieczenia Społecznego (Centrali S. P.) z dnia 1 lipca 2013r. (v. k- 60).

Równocześnie należy stwierdzić ,że pomimo podjętych aktualnie przez wnioskodawcę prób podważenia tej decyzji , do chwili obecnej funkcjonuje ona w porządku prawnym, stanowiąc równocześnie wiążący zarówno organ rentowy jak i orzekający sąd „dokument „ w rozumieniu art.1 ust.2 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/ 2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. U. UE. L. 2009. 284.1 ze zm.) z mocą wiążącą wynikającą z art.5 ust.1 tego rozporządzenia.

W tej więc sytuacji nabiera aktualności zawarte w zaskarżonej decyzji ZUS stwierdzenie o braku zbiegu tytułów ubezpieczenia społecznego wnioskodawcy w spornym okresie , co z jednej strony wyłącza możliwość zastosowania art.13 ust 3 rozporządzenia podstawowego Parlamentu Europejskiego i Rady Unii nr 883/2004,

z drugiej zaś stanowi podstawę do potwierdzenia istniejącego w tym czasie obowiązku ubezpieczeń społecznych wnioskodawcy ,wynikającego z faktu prowadzenia przez niego w kraju pozarolniczej działalności gospodarczej , stosownie do art.6 ust.1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz.121 ze zm.) . Oczywistym jest przy tym, że w przypadku skutecznego podważenia przez skarżącego powołanej wyżej decyzji Słowackiej Instytucji Zabezpieczenia Społecznego (Centrali S. P.)

z dnia 1 lipca 2013r. istnieje możliwość wznowienia niniejszego postępowania w trybie art.83 a w/w ustawy systemowej. Już na koniec zupełnie marginalnie w tej sytuacji odnotować też przyjdzie ,że nawet wtedy kiedy w trybie ustalania właściwego ustawodawstwa instytucje ubezpieczeniowe nie doszłyby w sprawie wnioskodawcy do porozumienia ,stosownie do art.6 ust.1 lit b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 987/2009 tymczasowo miałyby i tak zastosowanie ustawodawco państwa członkowskiego miejsca zamieszkania zainteresowanego.

Z tych wszystkich więc wyżej naprowadzonych względów i na podstawie art. 385k.p.c orzeczono o oddaleniu apelacji wnioskodawcy (pkt. I sentencji wyroku tut. Sądu). Końcowy wynik sprawy , jak też fakt reprezentowania skarżącego w postępowaniu odwoławczym przez pełnomocnika z urzędu , uzasadniał z kolei zawarte w pkt. II wyroku orzeczenie w zakresie zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej w kwocie 147,60 zł , stosownie do §19 w zw. z § 2 ust.3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013r.,poz. 461 ze zm.).